

Gebedsbrief september: het kan wél

Hij echter zei: “De dingen die onmogelijk zijn bij de mensen, zijn mogelijk bij God.” Lukas 18:27

Beste bidder,

De rijke jongeling en Zacheüs. Een verschil van dag en nacht. De een het toonbeeld van deugdzaamheid, de ander het voorbeeld voor semi-illegale criminaliteit. En toch lijken beide verhalen aan elkaar verbonden. Je hoort de adem van de toehoorders bijna stokken als Jezus' commentaar op de rijke jongeling boven het geroezemoes uitstijgt: *“Hoe moeilijk kunnen zij die rijkdommen hebben, het Koninkrijk van God binnengaan. Want het is gemakkelijker dat een kameel gaat door het oog van een naald, dan dat een rijke het Koninkrijk van God binnengaat.”*. Nogal ontvondertend vinden de toehoorders. *“Wie kan dan zalig worden?”*, vragen zij verbijsterd. Jezus antwoordt enkel: *“De dingen die onmogelijk zijn bij de mensen, zijn mogelijk bij God.”* (Lk. 18:24-27). Dit slaat in als een bom. 'Tot zover de theorie, maar hoe moet dat in praktijk', hoor je de menigte denken.

Dat lezen we nog geen 30 verzen verder als Zacheüs op het toneel verschijnt. Anders dan de rijke jongeling lijkt hij er geen moeite mee te hebben om na de ontmoeting met Jezus zijn rijkdom veelvoudig weg te geven. Jezus' commentaar: *“Heden is dit huis zaligheid ten deel gevallen [...]”* (Lk. 19:9). Hij zegt nog net niet: 'Zie je, het kan wél.' Het wonder van Gods mogelijkheden in onze onmogelijkheden ontvouwt zich voor onze ogen, en dat uit onverwachte hoek. Iets wat we vaker zien: de heidense centurio die volgens Jezus een groter geloof heeft dan Israël; Rachab die meer in de overwinning van Jericho gelooft dan menig Israëliet; de verachte Samaritaanse vrouw die voor haar hele dorp getuigt. Als wij het even niet zien, laten we dan om ons heen kijken. Misschien komt Gods antwoord wel uit onverwachte hoek. Wellicht biedt God ons wel 30 minuten later, 30 meter verderop of 30 verzen verder in ons levensboek een oplossing of ten minste een bewijs dat het wél kan. Durven wij dit dan te geloven?

Anna-Maria Ahle

Gebedscoördinator MAF Nederland

“Ik hoop dat ik ooit dokter word”

Dank voor de regelmatige vluchten naar Wanakipa, Papoea-Nieuw-Guinea, die kinderen de mogelijkheid geven om onderwijs te ontvangen en hun dromen na te jagen. Bid dat de leerlingen op een dag deze dromen uit mogen zien komen en als artsen of leraren in hun land kunnen helpen.

Wanakipa ligt in het afgelegen bos van de provincie Hela, zonder toegang tot basisvoorzieningen. Toch kan op deze plek onderwijs worden gegeven. Meneer Hungi, de directeur van de basisschool, werkt hard om alle moeilijkheden te overwinnen en is blij met MAF: “Alle schoolmaterialen en benodigdheden worden geleverd door MAF. Alleen daardoor is ons werk mogelijk. Elk schoolboek dat we in onze bibliotheek hebben, werd door MAF gevlogen”. Zonder de MAF-vluchten zou het de docenten een tweedaagse wandeling door de jungle kosten om de dichtstbijzijnde stad te bereiken, met onderweg een reëel gevaar van rovers en stamvijanden. Samuel, een van de leerlingen, droomt: “Ik hoop dat ik ooit dokter word.” Bid voor deze kinderen. Bid dat MAF de gemeenschap in Wanakipa kan blijven ondersteunen door alle benodigdheden in te vliegen. Blijf bidden voor vrede, rust en veiligheid in Papoea-Nieuw-Guinea.

Precaire situatie

Dank voor een MAF-vlucht die een moeder met haar dochter kon herenigen en haar voor geweld kon beschermen. Bid voor de situatie rondom huiselijk geweld binnen Arnhemland, waar dit een veelvoorkomend probleem is. Pilot Matt Kaye wilde net de nodige administratie bijwerken als hij

een noodoproep ontvangt. Geen medisch noodgeval, maar een situatie die niet minder ernstig was: een vrouw was het geweld van haar man ontvlucht, maar werd daarbij gescheiden van haar dochter. Nu was een MAF-vlucht nodig om het kind op te halen. Een precare situatie, want de man had lucht van de reddingsactie gekregen en dreigde de moeder met geweld, mocht zij proberen om haar dochter te halen. Tot overmaat van ramp was hij al in de buurt van het vliegveld gesignaleerd. Met de grootste zorgvuldigheid ging het MAF-team te werk. De moeder werd zo lang mogelijk uit het zicht gehouden en dan heel snel in het vliegtuig overgebracht waarna meteen opgestegen kon worden. Op locatie was piloot Matt – in een kort moment van geluk – getuige van moeder en dochter die weer herenigd werden. Maar: geen tijd te verliezen. Matt steeg weer op en bracht die twee naar het volgende vliegveld, vanuit waar zij naar een opvanghuis werden gebracht. Matt: “Als piloten hebben we niet altijd het volledige beeld van wat er gebeurt, maar het is de wetenschap dat we, door de extra mijl te gaan in de kleine dingen, een groot verschil kunnen maken in het leven van mensen. Ik zeg vaak dat we er voor mensen zijn op hun beste dagen en in de vreugdevolle tijden, maar ook als het leven zwaar is.” Bid voor de slachtoffers van huiselijk geweld dat ze fysiek en geestelijk mogen herstellen en troost en kracht in Christus mogen vinden. Het Licht in de donkerste tijden. Dank voor de opvanghuizen waarmee MAF samenwerkt en voor hun onvermoeibare inzet.

Doop op de landingsbaan

Prijs God voor een bijzondere vlucht die eindigde met meerdere dopelingen die nog óp de landingsbaan hun leven aan Jezus Christus gaven. Dank dat God ook moeilijke omstandigheden ten goede weet te keren, zoals Rom. 8:28 beschrijft. Wat een medische safari in Tanzania had moeten zijn, eindigde in een doopdienst naast de vliegtuigpropeller. Soms wijzingen plannen, maar de Heere kan ook dit ten goede keren. De dreiging van een mogelijke cholera-uitbraak gooide de geplande medische safari op zijn kop. I.p.v. het volledige medische- en evangelisatieteam, vloog piloot Mark Liprini deze dag alleen wat benodigdheden en dominee Peter Fumbi naar de gemeenschap van Mahaka; maar ook dat zou levens redden... Net uitgestapt, raakte Peter aan de praat met leden van de Sukuma-stam die naar het vliegtuig toegekomen waren. Peter begon het Evangelie aan hen uit te leggen en nieuwsgierig stelden de mannen hun vragen. Aan het einde bekeerden ze zich tot de Heere en wilden ter plekke, nog op de landingsbaan, worden gedoopt. Peter vertelt met stralende ogen: "Ik had geen water bij me, maar piloot Mark had nog een paar waterflesjes in het vliegtuig". Mark vult aan: "Het was een beetje onwennig op deze manier, maar uiteindelijk is een doop in de bush een vrij eenvoudige zaak. Je haalt een fles drinkwater die je in het vliegtuig hebt liggen, de mannen knielen neer, de dominee besprenkelt hen met het water en doopt ze zo." Dit was de levensveranderende impact van een vlucht die bijna niet doorging. Dank voor deze mannen en bid dat zij in hun geloof mogen groeien en ook op hun beurt het geloof mogen delen met anderen.

Verdere gebedspunten

- Blijf bidden voor de sluiting van de zaak rondom Ryan Koher. Helaas is er nog geen nieuws.
- Bid voor Zuid-Soedan waar in december weer verkiezingen zullen plaatsvinden.
- Prijs God dat er in Kalimantan, Indonesië, twee vol bezette vliegtuigen met zondagschool-leraren naar een zondagschooltraining gevlogen konden worden. Dank voor hun passie voor dit werk en bid voor wijsheid in het overbrengen van het Evangelie.
- Bid dat elke ontmoeting die MAF-medewerkers met mensen hebben, op de plek waar ze zijn, impact heeft. Soms zien we de impact pas jaren later, maar ook dan willen we bidden dat Gods Woord niet leeg terugkeert.
- Na de zomer, richting einde van het jaar, worden er binnen MAF wereldwijd plannen gemaakt en projecten gekozen voor volgend jaar. Bid voor wijsheid en Gods leiding hierin.

Dank u wel voor uw trouwe gebed.